

El perfil professional i acadèmic de Martí Domínguez el fa un candidat ideal per a ser membre de l'IEC perquè reuneix el millor de les tradicions científiques i humanístiques. Interessat en les interseccions entre ciència, arts plàstiques i literatura, el doctor Domínguez explora la comunicació de la ciència i el seu impacte en la ciutadania. Atesa la seva sòlida formació en biologia, té un interès especial en les repercussions socials de les ciències de la vida i la salut. La Secció de Ciències Biològiques sempre ha acollit favorablement les aproximacions històriques a la ciència i, en el cas d'incorporar el doctor Domínguez com a membre numerari, es beneficiaria de la presència i activitat incansable d'un expert en comunicació i divulgació de la ciència i en allò que en el món anglosaxó s'anomena «comprensió pública de la ciència».

Text llegit pel senyor Joandomènec Ros i Aragonès en el Ple del dia 18 de maig de 2015

Manuel Esteller Badosa

Manuel Esteller va néixer a Sant Boi de Llobregat el 1968. Es va llicenciar en medicina per la Universitat de Barcelona el 1992, on va obtenir també el seu doctorat especialitzat en genètica molecular del carcinoma de l'endometri, el 1996. Va ser investigador convidat a la Facultat de Ciències Biològiques i Mèdiques de la Universitat de Saint Andrews (Escòcia), on va centrar la seva recerca en l'estudi de la genètica molecular del càncer de mama hereditari.

Del 1997 al 2001, Esteller va ser investigador postdoctoral i investigador associat a la Facultat de Medicina de la Universitat Johns Hopkins (Baltimore, Estats Units), on va estudiar la metilació de l'ADN i la seva relació amb el càncer. Els seus resultats han estat decisius per a establir que la hipermetilació dels gens supressors de tumors és un segell característic dels tumors humans. Des de l'octubre del 2001 fins al setembre

del 2008, Manuel Esteller va liderar el Laboratori d'Epigenètica del Càncer del CNIO. Durant aquest temps s'ha dedicat a la investigació de les alteracions de la metilació de l'ADN, les modificacions de les histones i la cromatina, i a la seva contribució al càncer en humans. Des de l'octubre del 2008, el doctor Esteller és director del Programa d'Epigenètica i Biologia del Càncer de l'Institut d'Investigacions Biomèdiques de Bellvitge (IDIBELL). La seva recerca actual se centra en l'establiment dels mapes epigenòmics de cèl·lules normals i transformades, en l'estudi de les modificacions epigenètiques i els ARN no codificants, així com en el desenvolupament de nous medicaments epigenètics per tractar el càncer.

És autor de més de quatre-cents manuscrits originals en l'àmbit de les ciències biomèdiques, és membre de nombroses societats científiques internacionals i d'editorials, i és crític de diverses revistes i entitats patrocinadores. Posseeix un factor d'impacte total de 3.383,306, un índex *h* de 102 i les seves publicacions han estat citades 39.160 vegades. El doctor Esteller és també editor associat de les revistes *Cancer Research*, *The Lancet Oncology*, *Genome Research* i *Carcinogenesis*; redactor en cap d'*Epigenetic*; assessor de *The Human Epigenome Project*; membre associat de *The Epigenome Network of Excellence*, i president de la Societat d'Epigenètica. Ha rebut nombrosos premis incloent-hi el Primer Premi en Investigació Bàsica de la Universitat Johns Hopkins (1999), el Premi al Millor Investigador de l'Associació Europea per a la Investigació del Càncer (2000), el Premi Carcinògenesi-Oxford University (2005), el Premi a la Investigació Biomèdica Francisco Cobos (2006), el Premi Swiss Bridge (2006), el Josef Steiner Cancer Research Award (2009), el Premi d'Investigació Biomèdica Preclínica de la Fundació Lilly (2009), el Premi Carmen i Severo Ochoa de Recerca Molecular (2009), el World Health Summit Award (2010), el Premi Nacional de Genètica (2011), el Premi Rei Jaume I (2013), el Premi Investigació Biomèdica Severo Ochoa Fundació Ferrer (2014), el Premi Nacional d'Oncologia Fundació Echevarne (2014) i la Medalla Josep Trueta al Mèrit Sanitari de la Generalitat de Catalunya (2015).

El doctor Manuel Esteller és professor de genètica de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona i professor d'investigació de la ICREA.

El seu prestigi, la seva disponibilitat i el seu tarannà col·laborador han estat reconeguts amb els nomenaments següents: fill predilecte de Sant Boi de Llobregat (Barcelona); Premi Especial Ciutat de Sant Boi (Barcelona); patró de la Fundació Sandra Ibarra de Solidaridad frente al Cáncer; la distinció Dulcinea de l'Associació de Dones Afectades de Càncer de Mama (Castella - la Manxa); finalista del premi Català de l'Any d'*El Periódico* de Catalunya; el Premi Mai a l'afany de superació de l'IES Valldemossa (Barcelona); el Premi a l'Excellència Gaudi Gresol (Reus); el Jesús Montoliu Conference Award (Lleida);

padrí de la Promoció de Biotecnologia de la Universitat de Lleida, i finalista del Premi Boehringer Ingelheim al Periodisme en Medicina i del Premi Doctor Benaprès.

Text llegit pel senyor Francesc González i Sastre en el Ple del dia 18 de maig de 2015

Jaume Reventós Puigjaner

Jaume Reventós Puigjaner va néixer a Barcelona el 1953. Es llicencià en medicina i cirurgia per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) l'any 1977; va estudiar cursos de filosofia i lletres a la Universitat de Barcelona entre el 1979 i el 1980, i va obtenir l'especialitat de bioquímica en el programa de formació de metges residents a l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona el 1982. Tot seguit, va cursar el doctorat en medicina a la Universitat de Lió (França), on va desenvolupar la seva tesi i després la va presentar a la UAB, el 1984.

Un cop acabada la carrera de medicina, l'any 1978 va tenir una primera activitat com a metge generalista als centres de salut de l'Esquirol, Cantonigròs, Rupit i Tavertet, i essencialment dins el programa MIR (bioquímica clínica), mitjançant el qual va fer una residència d'anàlisis químiques a l'Hospital de la Vall d'Hebron (1978-1982), centre on ha desenvolupat bona part de la seva activitat posterior. Segurament la seva inquietud intel·lectual el va portar no tan sols a dedicar-se a les seves activitats més clíniques i assistencials, sinó a anar-se'n a la Unitat de la INSERM, a Lió, on es va centrar al cent per cent en la recerca (1982-1984). Va ser durant aquest temps a Lió que es va començar a introduir en el món de la ciència i, sobretot, en la seva temàtica de recerca essencial, que ha estat sempre la funció de les hormones dins els sistemes reproductius humans, tant masculí com femení, i la seva relació amb la producció de tumors. A Lió va fer la tesi doctoral, que després va presentar a la UAB; va fer una estada postdoctoral a la Universitat Rockefeller, a Nova York, i després a l'Escola de Medicina de Mount Sinai, on va